

Duyên phận vợ chồng sẽ trọn vẹn khi “bàn tay chỉ nắm một bàn tay”

Như Nguyễn

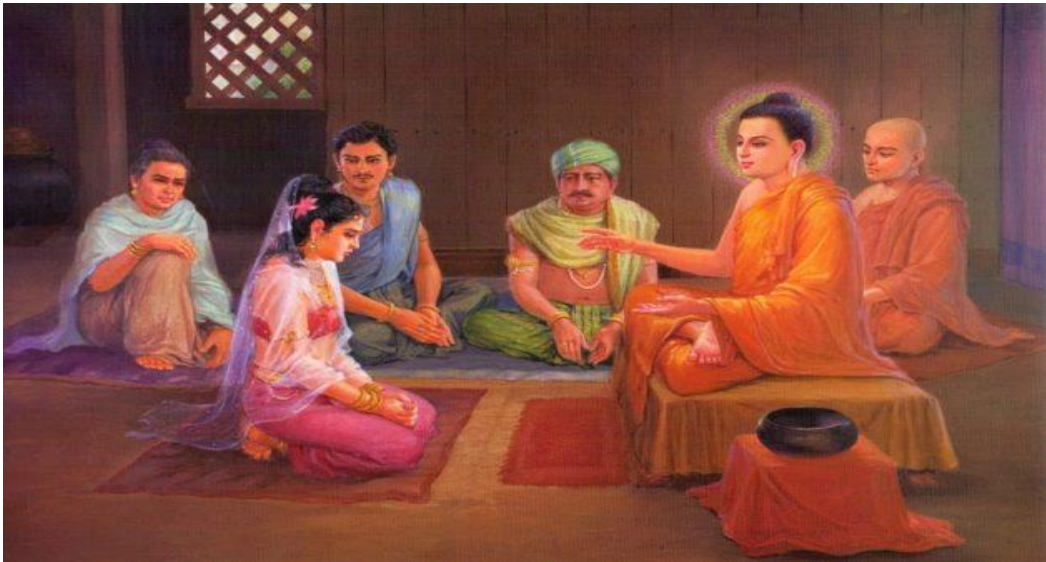
-Ngày nay, người ta yêu nhau xưng hô chồng chồng vợ vợ, nhưng dường như chưa hiểu được duyên phận vợ chồng. Hãy nhớ, đã gọi ai là vợ rồi, thì đừng làm cho họ bị tổn thương.

Có một anh chàng tên Đậu, ngay từ khi chào đời chàng Đậu đã bị gọi là ngốc. Được cái tính tình anh lương thiện, vì thế mọi người rất quý mến. Nhà Đậu tương đối khá giả, nên đã bỏ tiền “mua” một cô gái về làm vợ cho cậu.

Đêm tân hôn, Đậu len lén đến bên cạnh cô dâu. Cô dâu khóc òa lên, xót xa cho số phận hẩm hiu, chỉ vì gia đình không có tiền nên mới phải lấy cái gã khờ khạo này. Đậu thấy vợ khóc thì hỏi: “Vợ ơi vợ, vợ làm sao thế, có phải tại Đậu không?”

Cô gái không trả lời, buồn bã nằm xuống giường. Đậu ngồi cạnh nhìn cô, một lúc sau thì ngủ gật.

Cô gái nói: “Đừng có ngủ chung với tôi, tránh xa tôi ra ngay.” Đậu buồn bã lắm, nhưng không dám nói câu nào, sợ vợ bỏ đi, nên đành tìm một góc tường để ngủ.

Duyên Phận Vợ Chồng Sẽ Trọn Vẹn Khi Bàn Tay Chỉ Nắm Một Bàn Tay

Cưới nhau mấy ngày, trong nhà cần phải mua mấy thứ nên Đậu cùng vợ đi chợ, hai người mua được rất nhiều đồ. Khi đi qua một cửa hàng đồ trang sức, Đậu nhìn thấy một cây trâm cài tóc rất đẹp, nên dừng lại hỏi bao nhiêu tiền?

Người bán nói 200 ngàn, cô gái vốn không có tiền, nên nói với Đậu rằng mình có cài tóc rồi, không cần phải lãng phí tiền đâu. Bản thân cô cũng không muốn người trong nhà Đậu hiểu lầm.

Đậu thấy vợ không mua nên tự mình mua luôn, rồi nói: “Em là vợ của anh, phải biết cách ăn mặc cho đẹp chứ!”

Nói xong, Đậu lấy tiền trả cho người bán, rồi cầm cây trâm đưa cho vợ. Cô gái rất ngạc nhiên và động lòng trước cử chỉ quan tâm chân thành của Đậu. Từ hôm đó, cô dần dần chấp nhận người chồng ngốc nghếch này.

Thời gian trôi qua, cô càng ngày càng thương Đậu. Chàng Đậu dễ thương và cũng là người hiểu chuyện lắm.

Một ngày, hai vợ chồng đi ra ngoài. Trên đường về nhà, vợ Đậu bị một nhóm lưu manh buông lời trêu chọc. Đậu vì bảo vệ vợ đã ẩu đả với bọn chúng, bất ngờ một tên rút dao chém Đậu hai nhát rồi bỏ chạy.

Vợ Đậu vội vàng chạy tới, khóc lóc không ngừng. Đậu thì thào dỗ dành vợ: “Em đừng khóc, Đậu có thể bảo vệ được em mà, nhưng giờ Đậu thấy khó thở quá, em có thể gọi một tiếng “ông xã” không?”

Cô gái không ngờ được đến lúc thập tử nhất sinh này, Đậu còn nghĩ tới mình như vậy. Thực sự cô đã coi Đậu là chồng từ cái ngày mua trâm cài tóc kia, cô khóc nói: “Ông xã, anh có sao không?” Đậu nhìn vợ với ánh mắt tràn ngập hạnh phúc rồi từ từ ngừng thở...

Câu chuyện tưởng như đơn giản, nhưng lại khiến chúng ta phải suy nghĩ thật nhiều. Chàng trai ngốc nghếch vì người khác mà hy sinh chính bản thân mình, nhưng có thể thấy ở Đậu một tâm hồn rộng lượng, anh biết rõ người vợ cần anh bảo vệ, anh thực sự yêu thương vợ của mình.

Ngày nay, người ta yêu nhau xưng hô chồng chồng vợ vợ, nhưng dường như chưa hiểu được duyên phận vợ chồng. Hãy nhớ, đã gọi ai là vợ rồi, thì đừng làm cho họ bị tổn thương.

Nghe lời Phật dạy vợ chồng ăn ở với nhau, trông cậy vào nhau lúc ốm đau hoạn nạn, chứ lúc khỏe mạnh, thành thời, chắc gì ai lại cần tới ai. Dù sướng khổ hay vui buồn, hay gặp lúc nguy nan hoạn nạn thì cũng phải yêu thương đùm bọc nhau, đó mới là phải đạo. Đạo nào sâu cho bằng duyên phận vợ chồng.

Người chồng là tay trái, người vợ là tay phải. Tay trái sờ tay phải không có cảm giác gì. Nhưng nếu đến một ngày, tay trái chảy máu, tay phải nhất định sẽ giúp cầm máu.

Rồi tay trái ngứa ngáy, tay phải nhất định sẽ gãi ngứa cho tay trái.

Có một ngày, tay trái cảm đồ mệt mỏi, tay phải nhất định sẽ giúp tay trái bung đồ.

Cho nên nhất định không được ghét bỏ tay phải của bạn, lại càng không thể ghét bỏ tay trái của bạn. Bởi vì tay trái nắm tay phải mới tạo nên cuộc đời trọn vẹn, nắm bàn tay của nhau tới tận cuối đời, giúp đỡ nhau trong lúc hoạn nạn, bình đạm mới thật là yên vui.

- Có một người cả đời chỉ yêu bạn, thương bạn, lo lắng cho bạn, đó chính là hạnh phúc.
- Vạn người theo đuổi không bằng một người yêu thương.
- Vạn người nuông chiều không bằng một người thấu hiểu.
- Không phải tất cả mọi người trên đời này đều có thể yêu nhau bằng tất cả trái tim.
- Những ai đi lướt qua đều là cảnh, những người đứng phải vai đều là khách.
- Người nhớ bạn, yêu bạn mới là người chia sẻ ngọt bùi cùng bạn

Hãy trân trọng bạn nhé!

Như Nguyễn

Nguồn: Không Rõ

Gửi Lên: Lê-Thụy-Chi

Ngày 09/01/2017

www.vietnamvanhien.net